

Danmark havde først antaget et Reguleringsssystem, da de Lande, som var dets Hovedmarkeder, ved Kontingenter og Valutarestriktioner havde hæmmet eller i visse Tilfælde endog umuliggjort Salget af de danske Landbrugsprodukter, og Danmark var rede til at afskaffe sine Restriktioner, naar de Aarsager, som havde givet Anledning til dem, blev fjernet.

Den danske Delegation maatte da holde for, at de Aftaler, der kunde blive truffet paa Konferencen eller i Henhold til dens Anbefalinger, i den Forstand maatte være knyttede til hinanden, at det enkelte Land, om det ansaa det for nødvendigt, maatte kunne gøre Opgivelsen af sine Restriktioner paa et givet Omraade afhængig af, at andre Lande opgav de Foranstaltninger, som de paa andre Omraader havde rettet mod det paagældende Land.

Som Situationen udviklede sig paa Konferencen, blev der ikke opnaaet noget endeligt Resultat paa det handelspolitiske Omraade. Da Konferencen imidlertid ikke blev afsluttet, men kun udsat, løber den ved Konferencens Aabning etablerede Told- og Restriktions-Vaabenhvile foreløbig videre. En Række Lande, som ikke før Konferencen havde naaet at tiltræde denne Vaabenhvile, gav deres Tilslutning under Konferencen, saaledes at nu 60 Stater har tiltraadt den. Det staar imidlertid enhver frit for at opsigte den med 1 Maanedes Varsel, ligesom en Række Lande har taget saadanne Forbehold*), at dens Betydning er svækket. Den norske Regering, der var repræsenteret i Konferencens Organisationsudvalg, havde oprindeligt undertegnet Vaabenhvilen uden Forbehold. I Betragtning af de fra anden Side tagne Forbehold mente den norske Regering det imidlertid nødvendigt under 27. Juli at tage Forbehold forsaavidt angaar Foranstaltninger til Værn mod Dumping.

Paa det sidste Møde i den økonomiske Kommission forelaa der fra den amerikanske Delegation et Brev (Bilag II), bilagt et Forslag til en Resolution angaaende 1) fortsat Vaabenhvile med Hensyn til Told og Restriktioner og 2) Ophævelse af Forbud og Restriktioner og Nedsættelse af Toldsatser. I Brevet udtales Haabet om, at de interesserede Regeringer under og efter Konferencen ad diplomatisk eller anden Vej vil fremsætte konkrete Forslag, saaledes at det Maal, som Konferencen var sammentraadt for at naa, kan blive virkeliggjort.

Det medfulgte Forslag, som den amerikanske Delegation henstiller nærmere undersøgt, indeholder Hovedlinierne for en Aftale om en forlænget Told- og Restriktions-Vaabenhvile, som skulde træde i Kraft, naar Konferencens Vaabenhvile kommer til Ophør. Den nye Toldvaabenhvile skulde gælde for saa lang Tid, som er nødvendig til at naa til en Formindskelse af de eksisterende Skranker for den internationale Handel. Teksten til en saadan Aftale skulde være mere koncise end den nugældende, ligesom man skulde søge at begrænse Undtagelsesbestemmelserne. Dernæst skulde Regeringerne forpligte sig til at indlede tosidede (eller flersidede) Forhandlinger om Ophævelse af Forbud og Restriktioner og Nedsættelse af Toldsatserne. Overenskomsterne herom skulde indeholde en ubetinget og ubegrænset Mestbegunstigelsesklausul, som ikke alene skulde finde Anvendelse paa Told, men ogsaa paa alle andre Former og Metoder for Indførselskontrol (Kontingenter m. m.). Derimod skulde Regeringerne i Almindelighed anerkende det Princip, at Mestbegunstigelsesklausulen ikke skulde give ikke-deltagende Stater Ret til at aflede de Fordele, der er tilstaaet ved flersidede Overenskomster om Nedsættelse af Importrestriktioner og Toldsatser, forudsat at disse Overenskomster opfylder nærmere angivne Betingelser, nemlig:

*) Danmark har den 24. August 1933 — i Lighed med en Række andre Lande — taget Forbehold forsaavidt angaar Foranstaltninger til Beskyttelse af vitale nationale Interesser paa det økonomiske Omraade.